

tære Budget. Der er allerede i Forvejen foretaget saadanne Indskrænkninger i de militære Udgifter, at man langt snarere skulde vente, at det vilde vække nogen Paa-skønnelse, men jeg tror ogsaa, at man er kommet saa langt ned, at hvis man ikke vil gøre det til en Fiktion, at vi overhovedet har en Hær og Flaade, kan man ganske sikkert ikke komme længere ned end foreslaaet af den højtærede Minister.

Angaaende det foreliggende Lovforslag skal jeg udtale, at af Hensyn til, at der til Sikringsstyrken i en Aarrække blev indkaldt flere værnepligtige, end der normalt efter Hærloven af 30. September 1909 skulde indkaldes, saaledes at der raades over en større Styrke, end der normalt vilde have været til Disposition, mener jeg, at det endnu, i hvert Fald i dette Aar, er forsvarligt at indskrænke Antallet af det til Fodfolket udskrevne Mandskab. Vi har jo ingen Klarhed over, hvilke Krav der fremtidig vil blive stillet, og hvilke Krav vi selv vil stille til vor fremtidige Forsvarsordning. Saaledes som det er foreslaaet, at Uddannelsen skal foregaa, nemlig ved at indkalde en Del Arbejdssoldater, vil det indkaldte Mandskab utvivlsomt kunne opnaa at faa en virkelig Uddannelse i deres Vaaben. Uddannelsen herhjemme er i det hele taget saa kort, at man har meget ondt ved at tænke sig, at man i Almindelighed skulde kunne knappe den yderligere af, naar det ikke skal ende med, at man kun faar en Flok unge Mænd ind i en kort Tid og iklæder dem Uniformer, medens de ikke kan anvendes til det, som i paakommende Tilfælde skulde være og vil blive Hærens og Flaadens Opgave. Det er derfor meget rigtigt at foretage denne Indkaldelse af Arbejdssoldater; saa vil i hvert Fald to Kompagnier ved hver Bataillon faa en saa stor Styrke, at der virkelig kan blive Tale om en militær Uddannelse.

Med Hensyn til de Styrker, der skal til Sønderjylland, har jeg dog hidtil troet efter de Oplysninger, der forelaa her fra Medlemmerne nede fra Sønderjylland, at man der var enig om, at man maatte have en Militærstyrke dernede, og er man enig om dette, forekommer det mig, at man ogsaa maa være ganske paa det rene med, at det skal være Styrker, der er uddannede; man kan ikke lægge Rekrutbatailloner derned og tro, at de kan gøre Fyldest og løse de Opgaver, der eventuelt kan komme til at foreligge. Jeg finder det derfor rigtigt, at man, som her foreslaaet, tager fuldt uddannet Mandskab til disse Styrker, og jeg kan ogsaa tiltræde den Maade, hvorpaa man foreslaar

det ordnet, og den Erstatning, man vil give disse Folk, fordi der kræves yderligere Tjeneste af dem. Naturligvis vil til sin Tid de Afdelinger, som bliver samlet til større Øvelser, lide noget under, at disse Folk ikke er blevet indkaldt i Mellemtiden; men inden den Tid har vi vel faaet vor nye Forsvarsordning vedtaget, og saa maa vi vel derved kunne hjælpe paa de Brøst. At indskrænke Antallet ved vore andre Vaaben talte vi allerede om i Fjor, da vi havde et lignende Forslag til Behandling, og der blev da fra forskellige Sider, og efter min Mening paa fyldestgørende Maade, givet Udtryk for, at en Nedsættelse i Tallet af Indkaldelser til disse Vaaben vilde umuliggøre Uddannelsen. Under Hensyn til det, jeg her har tilladt mig at fremføre, og navnlig under Hensyn til, at Forslaget har en midlertidig Karakter, skal jeg anbefale det til Vedtagelse.

De Udtalelser, der blev fremsat af det ærede Medlem Hr. J. A. Hansen om paa et saa tidligt Tidspunkt som muligt at gøre baade dem, der skal ned til Sønderjylland, og dem, der skal indkaldes til Rekruttjeneste, bekendt med Tid og Sted for deres Indkaldelse, tiltræder jeg. Det er af overordentlig stor Betydning for disse Mennesker af Hensyn til de Dispositioner, de maa træffe vedrørende deres borgerlige Erhverv, at de saa tidligt som muligt faar Rede paa, om og hvornaar de skal indkaldes.

Med disse Bemærkninger skal jeg anbefale Lovforslaget til Vedtagelse.

Niels Petersen: Under Finanslovforhandlingen forespurgte jeg den højtærede Forsvarsminister, om han havde til Hensigt at foreslaa Loven af 5. Marts 1920 om Afvigelser fra Hærlovens Bestemmelser om Indkaldelse og Uddannelse fornyet og udvidet. Jeg fik ikke den Gang noget Svar paa min Forespørgsel, men Svaret kan for saa vidt siges at foreligge nu i det foreliggende Lovforslag. Men jeg spurgte ved den Lejlighed tillige den højtærede Forsvarsminister, om det var hans Hensigt under Forudsætning af, at man mente, at det ogsaa i Fremtiden, ogsaa i det kommende Aar, skulde være nødvendigt at have en militær Styrke i de sønderjydske Landsdele — noget, som jeg i alt Fald nærer stærk Tvivl om —, da at indrette Garnisoner i de sønderjydske Landsdele, saa at man ikke behøvede at foretage Indkaldelser af uddannet Mandskab fra de øvrige Dele af Landet og sende det derover. Forholdet er jo det, at en saadan Fremgangsmaade i stigende Grad volder Ulemper. Det er ganske vist ikke noget stort Antal, man